

Η Πτώση της Ιερουσαλήμ

Εδάφιο κλειδί: «Διότι εξ
οργής του Κυρίου κατά
της Ιερουσαλήμ και του
Ιούδα, εωσού απέρριψεν
αυτούς από πρόσωπον
αυτού, έγεινε να
αποστατήση ο Σεδεκίας
κατά του βασιλέως της
Βαβυλώνος.»
— *Β' Βασιλέων 24:20*

Επιλεγμένα εδάφια:
*Βασιλέων Β' 24:18-20·
25:1-21*

«Όσοι δεν μπορούν να
θυμηθούν το παρελθόν
είναι καταδικασμένοι να το
επαναλάβουν». (Τζορτζ
Σανταγιάνα, «Η Ζωή της
Λογικής», 1905) Ο λαός
του αρχαίου Ισραήλ έπεσε
θύμα αυτής της αλήθειας.
Περιπλανώμενος στις
βασιλείες κάποιων καλών
βασιλιάδων, αλλά πολλών
κακών βασιλιάδων, ο
Ισραήλ και ο Ιούδας
εξάντλησαν το έλεος και
την υπομονή του Κυρίου

απέναντί τους. Το παρελθόν τους δεν επηρέασε το παρόν
τους και, ως εκ τούτου, καταδικάστηκαν. Η πολιτεία του
Δεκαφυλετικού Βασιλείου του Ισραήλ εξηλείφθη από
τον Σαλμανασάρ, βασιλέα της Ασσυρίας, περίπου 135
χρόνια πριν από την ήττα του Σεδεκία. (Β' Βασιλέων
18:9-12) Αντί να μάθει από την ιστορία, ο Σεδεκίας
επέλεξε να αγνηφήσει τις κρίσεις του Θεού.

Ο προφήτης Ιερεμίας σημείωσε με σαφήνεια τις
επερχόμενες κρίσεις και πώς ο Ιούδας έπρεπε να
αντιδράσει σωστά. «Ούτω λέγει Κύριος· Όστις κάθεται
εν τη πόλει ταύτη, θέλει αποθάνει υπό μαχαίρας, υπό
πείνης και υπό λοιμού· αλλ' όστις εξέλθη προς τους

Χαλδαίους, θέλει ζήσει· και η ζωή αυτού θέλει είσθαι ως λάφυρον εις αυτόν, και θέλει ζήσει· ούτω λέγει Κύριος· Η πόλις αὕτη θέλει εξάπαντος παραδοθῇ εις την χεῖρα του στρατεύματος του βασιλέως της Βαβυλώνης και θέλει κυριεύσει αὕτην.» (Ιερ. 38:2,3) Με άλλα λόγια, «Ταπεινωθεῖτε κάτω ἀπὸ το κραταιὸ χεῖρι του Θεοῦ. Παραδοθεῖτε στους Χαλδαίους, δεχτείτε αὐτὴ τὴ θεϊκὴ τιμωρία και θα ζήσετε. Αντισταθεῖτε και σίγουρα θα πεθάνετε ἀπὸ ἀσθένεια, πείνα ἢ βία». Απορρίπτοντας τὴν ταπεινότητα και ἀσπαζόμενος τὴν ἀλαζονεία, ὁ Σεδεκίας ἐπέλεξε τὸ μονοπάτι τῆς ἀνυπακοῆς. Δὲν πίστευε οὔτε ἐμπιστευόταν τὴ δύναμη του Θεοῦ. —Β' Βασιλέων 24:18-20

Μποροῦμε νὰ πάρουμε ἓνα μάθημα ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἀφήγηση και νὰ τὸ ἐφαρμόσουμε στὴ χριστιανικὴ μας ζωὴ. Πρωτίστως, νὰ ὑπακούμε στὸν Θεό. Μὴν ἀναζητάτε «ἄλλες ἐπιλογές» ἀντὶ νὰ κάνετε τὸ θέλημά του. Δὲν ὑπάρχουν γιὰ τὸν Χριστιανό. «Ἐνδύθητε τὴν ταπεινοφροσύνην· διότι ὁ Θεὸς ἀντιτάσσεται εἰς τοὺς υπερηφάνους, εἰς δὲ τοὺς ταπεινοὺς δίδει χάριν. Ταπεινώθητε λοιπὸν ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα του Θεοῦ, διὰ νὰ σὰς ὑψώσῃ ἐν καιρῷ, και πᾶσαν τὴν μέριμναν ὑμῶν ρίψατε ἐπ' αὐτόν, διότι αὐτὸς φροντίζει περὶ ὑμῶν.» —Α' Πέτρου 5:5-7

Μήπως τὸ θέλημα του Θεοῦ φαίνεται δυσάρεστο στις ἐπίγειες ἐπιθυμίες μας; Σκεφτεῖτε τὸ μήνυμα που εἰπώθηκε μέσω του Βασιλιά Σολομώντα: «Υἱέ μου, μὴ καταφρόνει τὴν παιδείαν του Κυρίου και μὴ ἀθύμει ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ. Διότι ὁ Κύριος ἐλέγχει ὄντινα ἀγαπά, καθὼς και ὁ πατὴρ τὸν υἱόν, εἰς τὸν ὁποῖον εὐαρεστεῖται.» (Παροιμίαι 3:11,12) Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος προσφέρει μιὰ ὑπέροχη εἰκόνα τῆς συμβουλῆς του Σολομώντα: «Ἐπειτα τοὺς μὲν κατὰ σὰρκα πατέρας ἡμῶν εἶχομεν παιδευτάς και ἐσεβόμεθα αὐτούς· δὲν

θέλομεν υποταχθή πολλώ μάλλον εις τον Πατέρα των πνευμάτων και ζήσει; Διότι εκείνοι μεν προς ολίγας ημέρας επαίδευσον ημάς κατά την αρέσκειαν αυτών, ο δε προς το συμφέρον ημών, διά να γείνωμεν μέτοχοι της αγιότητος αυτού.» —Εβραίους 12 :9,10

Αν ο Βασιλιάς Σεδεκίας είχε τέτοια κατανόηση όπως εμείς, ίσως να είχε επιλέξει να υποταχθεί στον Κύριο και να είχε ζήσει. Οι τιμωρίες από τον Θεό γενικά θεωρούνται τιμωρητικές. Σε κάποιο βαθμό αυτό ισχύει. Ωστόσο, το μεγαλύτερο μάθημα και η συνειδητοποίηση είναι ότι η παιδεία του είναι προς όφελός μας. Ενθαρρύνει την ανάπτυξη της ευσέβειας. Ο Θεός μας διορθώνει για να μας βοηθήσει. Αν ο Ιούδας είχε υπακούσει, θα είχε ζήσει, παρά την καταστροφή της Ιερουσαλήμ. Για τον Χριστιανό, η αποδοχή της παιδείας του Θεού είναι προς όφελός του, ώστε να μπορεί να είναι «μέτοχοι της αγιότητάς Του».

Image© T Studio-stock.adobe.com